

1969-04-21

AFSENDER

Jan Groth

MODTAGER

Sonja Ferlov Mancoba

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Dateringsbegrundelse:

Dato og måned dateret i brev. Årstal tilføjet på baggrund af brevet. Brevet omtaler Sonja Ferlov Mancoba og Jan Groths fælles udstilling i Oslo, som fandt sted i 1969.

Generel kommentar:

Sonja Ferlov Mancoba og Jan Groth udstillede i Horst Halvorsens Kunsthandel i Oslo i 1969.

Udstillingen blev også vist på Aarhus Kunstmuseum senere samme år med deltagelse af Ernest Mancoba.

Afsendersted:

Dagali

Modtagersted:

Paris

Omtalte personer:

Benedikte Groth

Horst Halvorsens Kunsthandel

Steingrim Laursen

Arkivplacering:

Ferlov Mancoba arkivet.

DOKUMENTINDHOLD

Jan Groth skriver til Sonja Ferlov Mancoba om åbningen af deres fælles udstilling i Oslo. Han skriver om, at deres værker deler en fælles stilhed, og at gæsterne på udstillingen tager vel imod værkerne og møder dem med åbenhed. Han tager forbehold for anmeldere og presse, men argumenterer også for, at pressen har en berettigelse for at udbrede kendskabet til deres kunst. Han takker Sonja Ferlov Mancoba for at udstille med ham og Steingrim Laursen for at arrangere udstillingen.

og germaniske præget mystiske fra arkæologiske
er blot fortællingsmateriale der gør dem "venlige"
at håndtere. Hans sprog er fjernt, mit, vores!
Disse bøger har betydet meget for mig,
måske på grund af mine særlige forholdninger,
men jeg tror det nu ikke, jeg tror at hans
kalden også gælder for jer, for I er jo
ikke blot andre, I er også mig, - og ham.
Vi er alle fremmede, derfor kan vi nå
hinanden! Ser det ikke så ud?

* = Følelsesord?
Så er vi altså tilbage igen, museet har fået
nytt stof, så nu håber vi at rosen bliver
indført hos kortherre, eller fuglene. Her
ser lidt praktisk ud, rodet er ^{*} håndværksmæssig
ikke rodet. Steingren er taget videre ind
til byen, med nye berøfter og sine
vidunderlige entusiasme arbejder han
sig frem som en istrupler der skal
berge for blødt farvandt til os alle.

Her så indberetning til mellem 3 og 19 marts
at vise de forskellige gobeliner på
Kunsthåndværksmuseet i København,
noget "Kunsthåndværkere" (designere!!!!!!)
på mine egen alder deltager også, de er en

II

lidt blandedt brog, og ikk alle repræsentation
linier som jeg, umiddelbart, loan godkage,
men mureed vil altså hure os, vi 5 der prøver
at lave en større udstilling.

Jeg har aldrig prøvet at se mine arbejder
oplyst, mere end kigget 2 stykker,
så nu rejster jeg ved hanken om
konfrontation produktionens væsentligste
arbejder imellem. Mon den sees den
sammenheng, den brobyggende nerve fra
arbejde til arbejde, som jeg selv føler er
der? Et problem alle møder, og nu er
det min tur.

Jeg er ingen helt.

Men jeg glæder mig også, som en meget
bærende frier til det første skænmøde,
Fædreblagen - og vandro!

Medens jeg tror blindt og afsindigt, -
og stille og øfte inde i kroger af mig selv.

Knyds fingre for mig!

Bueselskabet kommer til Paris 13-20 mai,
alligevel, det ev. clock er overført til
den tid, så tøm kan roligt rejse.

- og tøm glæder sig, både til det ene
og det andet. Tøm har styrke til så

Braade 15-5-68

Kære Sonja, Ernest og Wonga.

Det er så mærkeligt at tænke på, at var det gået som planlagt, havde jeg måske nu været hos Jer og følt mig omsluttet af den varme, som altid strømmer mig imøde i Jeres breve. Af den grund beklager jeg, at turen blev aflyst - eller udsat, for jeg ser da frem til, at den bliver til noget i efteråret. Forhåbentlig er forholdene i Paris til den tid rolige igen, så vi i højere grad kan nyde at være der og uden frygt for uroligheder opsoge de steder vi gerne vil se.

Også af hensyn til Jans udstilling (bruden
umuligheden) er jeg godt tilfreds med udsættelsen.

Det er jo alligevel et pres så længe det står på og nu sidst på ugen kommer arkitekten fra Holland for at se den og drøfte opgaven som Jan er

meget optaget af.

Har I fået anmeldelsen i Kristeligt
Dagblad? Jeg tror Steingrim skulle
sende jer den. Jan er så glad, at der
kom en virkelig anmeldelse. Det er
jo så mærkeligt, at det ellers kun har
været kunsthåndværksanmeldere og de
aner i virkeligheden ikke, hvad de skal
stille op med ham men skriver bare
"prægtfulde" eller "storslåede" e.l. og har
slet ikke evnen til at gå ind på den kunst-
neriske problematik som jo i første række
er det, der optager ham. Det er så tilfældigt,
at det bestemmes af materialet, hvilken
"bås" det hører i.

Undskyld jeg har været så længe om at
skrive - det er desværre min natur - men
jeg ville lade jer vide at jeg er ked af ikke
nu at være hos jer, for jeg havde glædet
mig meget - men jeg kommer - det er
sikkert, så selv om det ikke bliver på
snarlig gensyn - så bliver det dog på
gen syn - jeres Benedikto.

Jeg skal selvfølgelig kisse på Jan